

Szívhang

Szerelem ellen
nincs orvosság

Kate Hardy

A szívgyógyász

Nicole Foster

Szirénás szerelem

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Pamela Brooks, 2019 – Vinton Kiadó Kft., 2021

A SZÍVHANG 660. eredeti címe: *Heart Surgeon, Prince... Husband*
(Harlequin Mills & Boon, Medical Romance)

• Magyarra fordította: Scheer Katalin

© Annette Chartier-Warren & Danette Fertig-Thompson, 2005 – Vinton Kiadó Kft., 2021

A SZÍVHANG 661. eredeti címe: *Sawyer's Special Delivery*
(Harlequin Mills & Boon, Special Edition)

Második, átdolgozott kiadás. (Első megjelenés: 2009)

• Magyarra fordította: Mátyás Mária

Nyomtatásban megjelent: a SZÍVHANG 660–661. számában, 2021

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-540-295-3

• Kép: Shutterstock

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2021

• A kiadó és a szerkesztőség címe: 1118 Budapest, Szüret u. 15.

• Felelős kiadó: dr. Bayer József

• Főszerkesztő: Vaskó Beatrix

• Telefon: +36-1-781-4351; e-mail cím: info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Kate Hardy

A szívgyógyász

1. FEJEZET

– Ma kezd nálunk az új szívsebész, Luciano Bianchi – tudta meg Kelly a kardiológiai osztály vezetőjétől, Sanjaytól. – Megtenné, hogy amikor megérkezik, körbevezeti az osztályon, és bemutatja a kollégáknak? Nekem sajnos nem lesz rá időm, egész délelőtt nyakkendőfazonokkal fogok tárgyalni.

– Ó, jaj! Csak nem a költségvetés-tervezetről van szó? – Kelly együttérzően a főnökére mosolygott. – Ne aggódjon, mindent megmutatok dr. Bianchinak.

Az új orvos érkezésének hírére azonnal beindult a pletykagépezet. Luciano Bianchi ugyanis nem csak szív- és mellkassebész volt, hanem trónörökös is. Egy igazi herceg! Bordimiglia királyának a fia. Luciano állítólag Londonban végezte az orvosi egyetemet, majd néhány évig a Hampsteadi Királyi Kórház munkatársa volt. Most pedig ide került, a Muswell Hill Kórházba, ahol nyugdíjazás miatt megüresedett egy szívsebész állás.

Természetesen mindenki rákeresett az interneten a leendő kollégára, mert elképzelni sem tudták, hogy egy ilyen arisztokrata, egy igazi aranyifjú minek tölt hosszú éveket azzal, hogy szívsebésszé képezze magát. Vajon be tud illeszkedni közéjük, vagy az idegeikre fog menni a különbségével?

A fotókon mindenesetre olyan szívdöglesztően nézett ki, hogy a női kollégák fantáziája azonnal beindult, és találgatni kezdték, miért nincs még felesége. Luciano magas és izmos volt, fekete haja fénylett, sötét szeme mindentudóan csillogott. Érdekes módon mégsem volt tele az internet a dr. Bianchiról készült fotókkal. Úgy látszik, a sebész munkát többre tartotta a társasági életnél, ami igazán jó jel.

Kelly nem sokat törődött a pletykákkal, egyvalami azonban felkeltette az érdeklődését. Luciano Bianchi állítólag egy új szívsebészeti eljáráson dolgozott, amely a hipertrófiás kardiomiopátiában szenvedő betegek számára jelentene komoly segítséget. Ez a viszonylag ritka betegség a bal vagy a jobb szívkamra falának megvastagodásával jár, ami egy idő után elzárja a szívből kiáramló vér útját.

Simont már nem lehet megmenteni, de Simon öccse, Jake, és annak lánya, Summer számára talán éppen ez az eljárás jelentheti a gyógyulást.

Kelly nem tudta megbocsátani magának, hogy kardiológus létére nem vette észre a férje szívproblémáit. Simon halála óta a munkába menekült. Úgy érezte, ha sógora és annak lánya részt vehetne az új eljárás klinikai kísérleteiben, az talán enyhítene a bűntudatán és a gyászán. Elhatározta, hogy beszél az új orvossal, és megpróbálja rávenni, hogy Jake-et és Summert is bevonja a programba.

Az irodájából rálátott a recepció pultra, úgyhogy amikor dr. Bianchi megérkezett, azonnal felpattant, és odasietett, hogy üdvözlje. Egy pillanatra átfutott a fején, nem jár-e a „felség” megszólítás a hercegnek, de aztán úgy döntött, tartja magát a kórházukban megszokott protokollhoz.

– Dr. Bianchi, örülök, hogy megismerhetem. Kelly Phillips vagyok, kardiológus. Sanjay egész délelőtt tárgyalásokon vesz részt, úgyhogy én vezetem körbe az osztályon. Bemutatom a kollégáknak, aztán pedig meghívom ebédre a kantinba.

Luc ahhoz volt szokva, hogy az emberek elsősorban herceggént, nem pedig orvosként kezelik. Kelly Phillips azonban úgy közelített hozzá, mint minden más kollégához, és egyszerűen dr. Bianchinak szólította. Lehet, hogy végre eljutott odáig, hogy sebészként nagyobb híre van, mint herceggént?

Olyan akart lenni, mint a többi orvos. Azért van a kórházban, hogy életet mentsen, nem pedig azért, hogy herceggént járjon-keljen a kollégák és a betegek között. Úgy érezte, sebészként jóval többet tehet a hazájáért, mint trónörökösként. Meg volt győződve róla, hogy a nővére sokkal alkalmasabb arra a feladatra, amit az apja halála után hagyományosan neki kellene ellátnia.

– Köszönöm, nagyon kedves – nyújtott kezét a kardiológus doktornőnek. – Örülök, hogy megismerhetem. Hívjon csak Lucnak.

– Üdv az osztályon, Luc – mosolygott rá a fiatal nő.

A szívsebész meglepve konstataulta, hogy Kelly érintése nem hagyta hidegen. Mintha áramütés érte volna, a tenyere még sokáig bizsergett a kézfogás után. De nyugalomra intette magát. Még ha kiderülne, hogy Kelly Phillips szingli – ami nem valószínű –, akkor sem lehetne köztük több szakmai kapcsolatnál. Amíg nem tisztázta a helyzetet az apjával, jobb, ha nem közeledik senkihez komolyabb szándékkal. Nem lenne tisztességes. Egyébként sincsenek túl jó tapasztalatai a nőkkel kapcsolatban.

– Köszönöm a kedves fogadtatást.

– A Muswell Hillben minden új kollégát szívesen látunk – mosolygott Kelly. – Jöjjön, megmutatom a pihenőszobánkat, ahol garantáltan pocsék neszkavéval frissíthetjük fel magunkat két vizsgálat vagy operáció között. Normális kávéfőzőre nem futja a költségvetésünkből. Viszont mindig van némi keksz és sütemény a szekrényben a hálás pácienseinknek és a rokonaiknak köszönhetően. Egyébként megkapta már a hozzáférést a számítógépes rendszerhez? Ha nem, akkor szólok Mandynek, hogy intézkedjen. Mandy elvileg Sanjay titkárnője, de valójában mindannyiunk jó tündére. Ha ő nem lenne, valószínűleg már sokan idegösszeomlást kaptunk volna. Igyeksünk virágokkal és bonbonokkal meghálálni a segítségét.

– Észben fogom tartani. Egyébként már mindent megkaptam: beléptető kártyát, kitűzőt, jelszavakat.

– Akkor már csak a szekrénykulcsát kell elkérnie.

A lány mosolya újra meg újra elbűvölte Lucot. De az egész kórháztól el volt ragadtatva. Úgy tűnt, új munkahelyén senki sem firtatja, herceg létére miért a műtőt kedveli a trónterem helyett. A kollégák szívélyesen üdvözölték, nem fedezett fel gyanakvást a tekintetükben.

– Kezdődik a rendelés – nézett az órájára Kelly. – Találkozunk délben a recepciónál, és akkor megmutatom a kantint.

– Rendben. Köszönöm még egyszer az idegenvezetést.

Luciano Bianchi kézfogásától Kelly teljesen összezavarodott. Simon halála óta rá sem nézett senkire. Egyszerűen nem állt készen egy újabb kapcsolatra. Ráadásul rettegéssel töltötte el a gondolat, hogy megint beleszerethet valakibe – és megint elveszítheti.

Persze tisztában volt vele, hogy Simon története egyedi. A férjének genetikai eredetű, halálos kimenetelű betegsége volt, ráadásul bármiféle tünet nélkül. Teljesen valószínűtlen, hogy megint olyan férfival hozza össze a sors, aki hipertrófiás kardiomiopátiában szenved, anélkül hogy mellkasi fájdalom, légszomj vagy szédülés kínozná.

Soha nem fogja elfelejteni azt a pillanatot, amikor telefonon közölték vele a hírt. Két évvel ezelőtt történt, mégis mintha csak tegnap lett volna. Képtelen volt felfogni, hogyan történhetett ilyesmi éppen Simonnal, aki biciklivel járt a munkahelyére, hétvégenként öt kilométert kocogott, és rendszeresen focizott az unokaöccseivel – aztán egyszer csak összerogyott és meghalt. Arra sem volt idejük, hogy elbúcsúzzanak egymástól! Kelly azzal gyötörte magát, bárcsak ne vártak volna olyan sokáig a családalapítással. Simon csodálatos apa lett volna.

Az utóbbi hónapokban nem győzte elhárítani a családjá és a barátai jó szándékú kísérleteit, hogy összeharagadják valakivel. Ellenkező esetben ő is azt akarná, hogy Simon továbblépjen, és boldog legyen valaki mással. De ő még nem állt rá készen.

Hogy lehet, hogy Luciano Bianchi mégis ennyire kibillentette a lelki egyensúlyából? Miért pont egy olyan férfi kelti fel az érdeklődését, akivel esélye sincs semmire? Bordimiglia leendő királya nem keveredhet viszonyba egy olyan nővel, akinek egy csepp kék vér sem csordogál az ereiben. Jobb, ha elfeledkezik arról a kis borzongásról, amit a férfi kézfogása keltett benne.

A rendelés alatt sikerült teljes mértékben kivennie a fejéből a férfit, és kizárólag a páciensekre koncentrálni. Aztán egy órákor találkozott Luckal a bejáratnál.

– Na, milyen volt az első délelőttije a Muswell Hillben?

– Nagyszerű, köszönöm. Remek a csapat. És a maga délelőttje?
– Nálam is minden rendben ment. Többnyire kontrollvizsgálataim voltak. Mindig jó érzés olyan páciensekkel együttműködni, akik már túl vannak az első sokkon a diagnózis után, és képesek változtatni az életükön az egészségük érdekében.
– Igen, értem, amit mond. A királyi kórházban minden évben ünnepséget rendeztünk a koszorúérműtéten vagy szívatültetésen átesett páciensek számára. Felemelő érzés volt látni, milyen felhőtlenül táncolnak és nevetnek azok után, hogy sokáig azt hitték, nincs már sok hátra az életükből.
– Ez nagyon jó ötlet! Rá kellene beszélnünk Sanjayt, hogy mi is rendezzünk ilyen ünnepséget.
– Közben megérkeztek a kantinba. – Mivel ez az első napja nálunk, én állom az ebédjét. Ne is próbáljon tiltakozni! Ez már hagyomány a kardiológián.
– Hát jó. De ígérje meg, hogy legközelebb én leszek a soros, ha új kolléga érkezik az osztályra.
– Megegyeztünk – nevetett Kelly. – Biztos vagyok benne, hogy hamar beilleszkedik a csapatba, Luc.

A férfi nagyon remélte, hogy így lesz.
– Általában egész jó a kaja, és még a kávé is iható – tájékoztatta Kelly.
Alighogy leültek egy asztalhoz a szendvicseikkel, a nő telefonja pittyegni kezdett.
– Nem bánja, ha elolvasom az üzenetet? A nővérem, Susie húszhetes terhes, ma ment kontrollra.
– Nem kellene inkább vele lennie, ahelyett hogy engem pesztrál?
– Nem, Susie nem hozzánk jár terhesgondozásra.
– Á, értem. Olvassa csak el az üzenetet nyugodtan. A helyében én is kíváncsi lennék.
Kelly elolvasta a nővére sms-ét, és mosolyogva bólintott.
– Minden a legnagyobb rendben. Susie és Nick úgy döntöttek, nem akarják tudni, hogy lány lesz-e, vagy fiú.
– Az első gyereküket várják?
– Nem, a harmadikat. Iker fiaik vannak.
– Előfordult már a családjukban ikerterhesség?
– Nálunk nem, de Nick családjában igen. Oscar és Jacob most ötévesek. Azt hiszem, Susie kislányt szeretne, hogy ne csak fociedzésre kelljen járnia, hanem balettre is.

Kelly válaszolt a nővérenek, amire újabb üzenet érkezett.
– Jobb, ha most nem bonyolódok vele hosszas levelezésbe – húzta el a száját Kelly. – Imádom a nővéremet, de amióta gyereket vár... – Kelly felsóhajtott. – Előbb-utóbb úgyis elkotyogja magának valaki, úgyhogy jobb, ha tőlem hallja. Két évvel ezelőtt váratlanul meghalt a férjem, harmincévesen. Éppen a munkahelyére tartott biciklivel, és egyszer csak megállt a szíve. A kiérkező mentősök már nem tudtak érte semmit sem tenni. Csak a boncolásnál derült ki, hogy hipertrófiás kardiomiopátiában szenvedett, amit a mai napig nem tudok feldolgozni. Semmi nem utalt rá, hogy szívproblémái lennének.

– Úgy érzi, kardiológusként észre kellett volna vennie, hogy valami baj van?
Kelly elkínzottan bólintott.
– Ezerszer átgondoltam azóta, de tényleg nem volt semmilyen tünete. Nagyon egészségesen élt. Nem dohányzott, alkoholt csak elvétve ivott, egészségesen táplálkozott, és rendszeresen sportolt. Mindent úgy csinált, ahogy a nagykönyvben meg van írva. – Újabb mély sóhaj. – A nővérem és az anyám úgy gondolják, hogy már túlságosan régóta vagyok egyedül. Folyton azon mesterkednek, hogy összehozzanak valakivel. Susie most is azt kérdezte, átmegyek-e hozzájuk vacsorázni, és megnézni az ultrahangfelvételeket, de biztos vagyok benne, hogy ha igent mondok, nem én leszek az egyetlen vendég.

– Úgy érzi, még nem áll készen egy újabb kapcsolatra?
– Igen. Tudom, hogy jót akarnak, de az idegeimre mennek az aggodalmaskodásukkal. Simon sem akarná, hogy magányos legyek, de... Jaj, ne haragudjon, nem akartam a magánügyeimmel terhelni! Valójában azért meséltem el, mert úgy hallottam, hogy éppen egy hipertrófiás kardiomiopátiával kapcsolatos kísérletet végez. Meg akartam kérdezni, szüksége van-e még résztvevőkre.

– Vannak szóba jöhető páciensei?
– Nem, a pácienseim között nincsenek ilyen betegek. Simon öccséről és az ő négyéves kislányáról volna szó. Simon halála után ragaszkodtam hozzá, hogy Jake kivizsgálta magát, és kiderült, hogy sajnos ő is örökölte a génhibát.

– És ezek szerint a kislánya is?
– Igen. Mivel ez a betegség legalább két generációt érint, úgy gondolom, a kutatás szempontjából bizonyára hasznos lenne, ha Jake és Summer is felkerülne a jelöltek listájára. Gondolom, az is érdekes lenne, hogy különböző neműek és teljesen más korosztályba tartoznak.

Lucot meghatotta, hogy Kelly ennyire aggódik a volt férje családjáért. Elhatározta, hogy beszélni fog Jake és Summer kezelőorvosával, hogy kiderítse, alkalmasak-e arra, hogy részt vegyenek a programban.

De valami más is szöget ütött a fejébe, miközben a nőt hallgatta. Lehet, hogy segíthetnének egymáson. Már egy ideje nem hagyja nyugodni egy meglehetősen őrült ötlet, de eddig nem találkozott olyan nővel, aki segíthetne a megvalósításában. Kelly hasonló cipőben jár, mint ő, valószínűleg megértené a problémáját.

Luc általában bízott az emberismeretében. Talán itt az ideje, hogy kockáztasson – persze csak azután, hogy egy kicsit alaposabban megismeri a lányt, és utánanéz a múltjának.

– Kérje meg a sógora háziorvosát, hogy jelentkezzen nálam. Meglátjuk, megfelelnek-e a feltételeknek.

Kelly arca felragyogott.

– Nagyon köszönöm – mondta. – Igazán kedves magától.
– Nem ígérhetek semmi biztosat, de megteszek minden tőlem telhetőt.
– Köszönöm – mondta a lány még egyszer. – A királyi kórházban szerezte a szakképesítését?
– Igen. Nagyszerű orvosok vettek körül, rengeteget tanultam tőlük. De amikor a tudomásomra jutott, hogy megüresedett itt egy hely, úgy gondoltam, megragadom a lehetőséget. És maga?
– Ide kerültem az egyetem után, itt döntöttem el, hogy kardiológus leszek. Maga miért lett szívsebész? Már ha nem túl indiszkrét a kérdés...

– Nem, dehogy. Sokan furcsának tartják, hogy nem követem a családi hagyományokat, hanem inkább orvosként dolgozom. Valószínűleg nem így történt volna, ha a legjobb barátom, Giacomo nem halt volna meg tizenöt évesen. – Luc mélyen a lány szemébe nézett. – Az a helyzet, hogy a barátom ugyanazért halt meg, amiért a maga férje.

– Hipertrófiás kardiomiopátiája volt?

– Igen, de nála nem genetikai rendellenesség okozta. A háziorvosa meg azt gondolta, hogy a vizsgadrukk okozza a mellkasi fájdalmait.

– Egy kamasznak mellkasi fájdalmai vannak, és nem küldik el vizsgálatokra? – kérdezte Kelly döbbenten.

– Ez történt. Az EKG kimutatta volna a rendellenességet, és akkor meg lehetett volna menteni. De hát utólag már könnyű okosnak lenni. Együtt fociztunk az iskolában, amikor összeesett és meghalt. A tanárok megpróbálták újraéleszteni, de a szíve végleg leállt.

– Szörnyű lehetett – mondta Kelly, és együttérzően megszorította a férfi kezét.

– Igen. Giacomo olyan volt nekem, mintha a testvérem lett volna. Utána minden megváltozott – mesélte Luc.

– Azért lett kardiológus, hogy megkímélje a többi embert az olyan tragédiáktól, mint amit Giacomo halála jelentett a családjának és önnek?

– Az, hogy orvos lettem, segített feldolgozni a veszteséget – bólintott a férfi. – Ráadásul nagyon szeretem a munkámat. Fantasztikus érzés visszahozni embereket a halál kapujából, és esélyt adni nekik arra, hogy ismét teljes értékű életet élhessenek.

– Igen, ezt én is így gondolom – bólintott Kelly.

– Köszönöm az ebédet – mosolyodott el a férfi.

– Igazán nincs mit.

Együtt visszasétáltak a kardiológiára, aztán mindegyikük ment a dolgára.

– További szép napot! – búcsúzott a doktornő. – Még biztosan összefutunk valahol, nem olyan nagy ez az osztály.

– Szép napot magának is! – mosolyodott el a férfi.

Valójában alig várta, hogy újra találkozzanak.

A kedd délelőttöt Kelly a szívkatéteres laborban töltötte. Első páciense, Peter Jefferson rémülten kapaszkodott a felesége kezébe.

Kelly bemutatkozott a házaspárnak, és igyekezett megnyugtatni őket.

– Ez a vizsgálat sokkal ártalmatlanabb, mint gondolnák. Először is megmérem a pulzusát és a vérnyomását, Mr. Jefferson. Azután felhelyezek egy kanült a karjába. Csak annyit kell tennie, hogy lefekszik, néhány pillanatig visszatartja a lélegzetét, és nem mozdul. Közben 3-D-s felvételeket készítünk a szívről, hogy megállapíthassuk, mi a probléma. A vizsgálat után megbeszéljük, mit tehetünk azért, hogy elmúljanak a mellkasi fájdalmak. Rendben?

A férfi bólintott.

– A felvételek miatt speciális színezőanyagot juttatok a szervezetébe. Ettől kicsit melege lesz, és esetleg furcsa ízt fog érezni a szájában. Mindez teljesen normális, és maximum fél percig tart.

– Fájni fog? – kérdezte a férfi, aki még mindig a felesége kezét szorongatta.

– Nem – nyugtatta meg Kelly. – De ha bármi nyugtalanítót érzékel, azonnal szóljon nekem. Lehet, hogy bétablokkolót kell adnom, hogy lassabban verjen a szíve, vagy nitroglicerint az erek tágítására. Ez csak azért szükséges, hogy minél jobban sikerüljenek a felvételek, de semmiképp sem okoznak fájdalmat.

– Az utóbbi időben egyre súlyosabb az állapota – szólalt meg Mrs. Jefferson. – Az a szer, amit a házi orvosunk írt fel, egyáltalán nem használt.

Ha angina pectoris esetén nem segítenek a gyógyszerek, akkor legtöbbször érszűkület áll a háttérben. Lehet, hogy koszorúérműtétre lesz szükség, de talán a sztentbeültetés is megoldja a problémát. De erről majd csak akkor beszél a beteggel, ha már a kezében lesznek a leletek.

– A vizsgálat után okosabbak leszünk – mosolygott a férfit megnyugtatóan. – Ugye tegnap óta nem ivott kávét, teát, kakaót vagy szén-dioxid tartalmú italt, ugye?

Mr. Jefferson megrázta a fejét.

– Az utóbbi időben sokkal egészségesebben táplálkozik, és a dohányzással is felhagyott – szólalt meg Mrs. Jefferson.

– Nagyszerű. Ez a két legfontosabb dolog, amit az ember az egészségéért tehet. Rendben, akkor most megmérem a vérnyomását, Mr. Jefferson.

Ahogy az várható volt, a férfi vérnyomása magasabb volt a kelleténél, ami valószínűleg a vizsgálat miatti idegesség számlájára írható. Kelly felhelyezte a kanült, majd megkérte a páciens, hogy fekdődjön hanyatt, a karját pedig nyújtsa ki a feje mellett.

– Kábeleket helyezek a mellkasára, hogy szkennelés közben mérni tudjuk a szívritmusát.

A vizsgálat eredménye sajnos nem volt túl biztató. A jobb oldali főkoszorúér szűkülete előrehaladott volt, de a bal oldalon sem volt sokkal jobb a helyzet.

– A házi orvos már nyilván elmagyarázta, mi okozza a fájdalmait, Mr. Jefferson, de azért én is szeretném megbeszélni magával a dolgot. A szív pumpálja a vért a szervezetünk többi részébe, de ha zsír és koleszterin rakódik le az erekben, akkor azok annyira összeszűkülnek, hogy nem tudnak elegendő oxigént szállítani. Ez okozza a mellkasi fájdalmait.

– Van valami módszer arra, hogy kitágítsák a szűk artériákat? – kérdezte a férfi.

– Abban reménykedtem, hogy a sztentbeültetés megoldja a problémáját, Mr. Jefferson. A sztent egy hálós szerkezetű, csőszerű eszköz, ami nyitva tartja az eret – magyarázta Kelly. – Az ön esetében azonban sajnos három artéria is érintett, úgyhogy azt gondolom, műtétre lesz szükség. Most rögtön beszélek a szívsebész kollégákkal. Öt perc múlva visszajövök, és megbeszéljük a továbbiakat. A váróteremben találnak ivóvizet, ha szomjasak lennének.

Szerencsére Lucot az irodájában találta.

– Van egy kis ideje? Szeretnék konzultálni az egyik páciensemről.

– Persze, jöjjön csak!

Kelly lehívta Peter Jefferson eredményeit a számítógépen.

– Angina pectorisa van, a gyógyszerektől nem múltak el a mellkasi fájdalmai. A szkennelés eredménye alapján úgy gondolom, hogy az angioplasztika nem jöhet szóba nála, bypassműtetre lenne szükség.

– Egyetértek – bólogatott a férfi. – Túlságosan előrehaladott az érszűkület. Ebben az esetben háromszoros bypassst javasolnék. Itt van még a beteg?

– Igen, a katéteres laborban várakozik a feleségével együtt.

Luciano megnézte a műtéti ütemtervét.

– Szerdán és pénteken végzek műtéteket. Holnap felszabadult egy időpont, oda be tudnám rakni a páciens, mielőtt még valaki más lecsap a szabad műtőre. Menjek magával, és beszéljek vele én is?

– Igen, az biztosan megnyugtatná.

A férfi mosolyától Kelly szíve nagyot ugrott. Mire visszaértek a katéteres laborba, sikerült visszanyernie a lélekjelenlétét.

– Mr. és Mrs. Jefferson, hadd mutassam be Luciano Bianchit, a kórház egyik szívsebészét. Ő is úgy véli, hogy bypassműtetre lenne szükség az ön esetében, Mr. Jefferson.

– Kiveszek egy ép eret a combjából, és beültetem az összeszűkült koszorúér helyére, hogy újra szabadon áramolhasson a vér a szívébe.

Luc felskiccelt egy rajzot, hogy a páciens jobban értse az eljárást.

– Kicsit olyan az egész, mint amikor lezárnak egy útszakaszt, és másfelé terelik a forgalmat. A maga szíve is ilyen kerülőúton juthat friss vérhez.

– De nem fog hiányozni a lábából a kivett véna? – aggodalmaskodott Mrs. Jefferson.

– Egy felszíni vénát távolítunk el, ami nem létfontosságú – magyarázta az orvos. – Azok a vénák, amelyek összeköttetésben vannak a szívvel, a lábunk belsejében találhatóak. Csak egy kis seb marad a kivett véna helyén, de egyébként nem fogja érezni a hiányát, Mr. Jefferson.

– Szívműtét... Ez azt jelenti, hogy felvágják a mellkasomat?

– Igen, ez sajnos elkerülhetetlen. Az ön esetében nem jöhet szóba laparoszkópos beavatkozás, mert három vénát is át kell ültetnünk – magyarázta Luc. – Tehát a mellkasán is lesz egy heg, ami azonban idővel elhalványul. Véletlenül van egy szabad időpontom holnapra, el tudnám végezni a műtétet.

– Holnap? – sápadt el a férfi.

– Nézze a jó oldalát: így sokkal kevesebb ideje lesz izgulni a műtét miatt.

Mr. Jefferson kétségbeesetten felsóhajtott.

– Őszintén szólva fel sem merült bennem, hogy szívműtetre lesz szükségem. Nem vagyok felkészülve rá.

– Rengeteg bypassműtétet végeztem már – mondta Luc. – Higgye el, semmit nem fog érezni az egészből.

– Meg fogják állítani a szívét? – kérdezte Mrs. Jefferson. – Olvastam erről az interneten.

– Van ilyen lehetőség is. Ez esetben egy szív-tüdő géphez csatlakoztatjuk a páciens szívét, és a műtét alatt a gép pumpálja az oxigénnel dúsított és megszűrt vért a főverőérbe. Ami engem illet, szívesebben operálok verő szíven.

Kelly maga is érdeklődve hallgatta az orvost.

– És ez nem veszélyesebb? – kérdezte Mrs. Jefferson.

– Ellenkezőleg, szerintem kevésbé kockázatos, mint a megállított szíven végzett beavatkozás. Az előnye a gyorsaságban rejlik. Minél rövidebb egy műtét, annál kisebb valószínűséggel lépnek fel komplikációk.

– Az operáció után mi viseljük gondját – szólalt meg Kelly. – A műtőből előbb az intenzív osztályra kerül néhány órára, de amint felébredt, már fogadhat látogatókat.

– Már másnap fel tud majd ülni és állni. Két-három nap múlva sétálhat, egy héttel később pedig akár lépcsőt is mászhat.

– Egy egész hét a kórházban! – sápadt el a férfi. – A házi orvosom azt mondta, már másnap

hazamehetek, ha sztentre lesz szükségem.

– Egy ilyen komolyabb műtét után viszont muszáj egy ideig a kórházban maradnod – mondta a felesége.

– Sajnos nincs más megoldás, Mr. Jefferson. Szüksége van erre a műtetre. Tudom, hogy ez az egész ijesztően hangzik, de ez a leghatékonyabb módja annak, hogy megelőzzük a szívinfarktust.

– A lányunk a jövő hónapban fog szülni – vetette ellen Mr. Jefferson.

– Eggyel több ok arra, hogy mielőbb elvégezzük a beavatkozást – felelte Kelly. – Gondoljon arra, hogy mire az unokája megszületik, már nem lesznek fájdalmai, és teljesen átadhatja magát a nagyszülői örömöknek.

– Az operáció után sem hagyjuk magára – mondta Luc. – Elvégre komoly beavatkozásról van szó.

– Néhány héttel a műtét után elindítunk egy rehabilitációs programot, hogy a lehető leggyorsabban visszanyerje az erejét – folytatta Kelly. – Abban is tudunk segíteni, hogy felvegye a kapcsolatot egy önszerző csoporttal. Nagyon hasznos, ha az ember megoszthatja a tapasztalatait a sorstársaival.

– Tényleg olyan rossz a helyzet, hogy már holnap meg kell műteni?

– Az érzéskülete meglehetősen előrehaladott állapotban van – magyarázta Luc. – Ezért nem segítettek a házi orvos által felírt gyógyszerek. Fennáll a veszélye, hogy a lerakódások miatt nem jut elég vér a szívbe, ami szívinfarktushoz vezet. Az pedig komolyan károsítja a szívizomzatot.

– Bele is halhat a férjem? – szólalt meg Mrs. Jefferson rémülten.

– Mindent megteszünk, hogy megmentjük a betegeinket, de az infarktus sajnos halállal is végződhet – felelte Luc, majd a férjhez fordult. – Szeretnénk, ha itt maradna ma estére, és holnap elvégezhetnénk a műtétet.

– És utána teljesen egészséges lesz? – faggatózott tovább a beteg felesége.

– A fájdalmai meg fognak szűnni, és sokkal kisebb lesz a szívinfarktus veszélye.

– De továbbra is nagyon oda kell figyelnie az életmódjára – tette hozzá Kelly. – Erre már a házi orvos is felhívta a figyelmét, és ön meg is tette az első lépéseket azzal, hogy abbahagyta a dohányzást, és egészségesebben étkezik, Mr. Jefferson. Mindenképpen tartson ki emellett, és miután felépült a műtétből, a rendszeres, kímélő testmozgást is be kell építenie a napirendjébe.

Mr. Jefferson még mindig nagyon ijedtnék tűnt.

– Irtózom az injekciós tűtől, még vért sem tudok adni!

– Megértem, hogy fél, de gondoljon arra, hogy ha ezen túlesik, sokkal jobban lesz. A feleségének és a lányának is sokkal könnyebb, ha nem kell annyit aggódniuk maga miatt. Luc nagyszerű sebész, és a csapat összes tagja érti a dolgát.

– Milyen veszélyekkel jár a beavatkozás? – kérdezte Mrs. Jefferson.

Kelly és Luc összenéztek.

– Minden altatásban végzett műtétnek van bizonyos kockázata, de tapasztalt orvosokként tudjuk, hogy mire kell figyelniünk, és a legapróbb figyelmeztető jelre megteszük a szükséges óvintézkedéseket. Sokkal nagyobb kockázatot vállalna azzal, ha nem operáltatná meg magát.

– Értem. Akkor azt hiszem, kénytelen vagyok igent mondani.

– Ez a helyes döntés, Mr. Jefferson – mondta Luc, és egy pillanatra megérintette a férfi vállát.

– Akkor most felvesszük az osztályra. Ma még találkozunk a viziten, ha esetleg további kérdések merülnek fel önben, akkor meg tudjuk beszélni. Dr. Phillips szintén a rendelkezésükre áll.

Kelly visszament a katéteres laborba, és folytatta a rendelést. Amikor pár órával később összefutott Luckal, megköszönte neki, hogy beszélt Mr. Jeffersonnal. Le volt nyűgözve attól, ahogy a férfi a páciensekkel bánt. Kedves volt, megértő és együttérző, ugyanakkor rendkívül szakszerűen magyarázta el nekik a betegségükkel kapcsolatos tudnivalókat.

– Tényleg szív-tüdő gép nélkül szokott operálni?

– Ezek szerint itt nem ez a szokásos eljárás? Ha érdekli a műtét, nyugodtan bejöhet megnézni.

– Köszönöm, az nagyszerű lenne. Arra valószínűleg nem lesz időm, hogy végignézzem az

egészet, de a rendelés előtt vagy után be tudnék ugrani egy időre, ha nem zavarom.

– Jöjjön csak! Örülök neki, ha a kollégák érdeklődnek a munkám iránt.

– Én is szívesen látom magát bármikor a katéteres laborban.

– Köszönöm, élni fogok a meghívással – mosolyodott el a férfi. – Mr. Jefferson a szobájában van?

– Igen. A felesége hazament, hogy összeszedje számára a szükséges holmikat. Az előbb beszéltem vele, rettenetesen aggódik, hogy elveszítheti a férjét.

– Ez teljesen érthető. Önnél pedig, gondolom, fájdalmas emlékeket idéz fel ez a szituáció.

– Simon halála óta sokkal empatikusabb vagyok a páciensekkel és a hozzátartozóikkal – felelte a lány.

– Maga nagyon bátor – mondta a férfi, és megérintette a karját.

Kelly testét elöntötte a forróság. Zavarában csak egy közhelyre futotta.

– Az élet megy tovább – mondta, majd gyorsan másra terelte a szót. – Megyek, beszélgetek egy kicsit Mr. Jeffersonnal. Ha egyedül van, biztosan másra sem tud gondolni, mint a holnapi megpróbáltatásokra. Később még biztos találkozunk.

A sebészekről az a hír járja, hogy nagyképűek és arrogánsak, gondolta Kelly, miközben az operációt figyelte. De Luciano Bianchira ez egyáltalán nem igaz. Itt a műtőben is udvariasan és tisztelettel viszonyult a munkatársaihoz. Érdeklődött, nem zavarja-e őket a zene, amit a műtőhez választott, minden egyes munkafolyamatot elmagyarázott, és sosem utasított, hanem mindig csak kért.

Kelly lélegzet-visszafojtva figyelte a lüktető szíven végzett operációt. A műtét végén Luc biztos kézzel varrta össze a mellkasi sebet.

– Köszönöm, hogy itt lehettem – lépett oda hozzá a lány. – Meghívhatom ebédelni? Egy csomó kérdésem van a látottakkal kapcsolatban.

– Rendben, de ezúttal én állom. Persze lehet, hogy vissza kell sietnem Mr. Jeffersonhoz, de reméljük, nem lép fel semmilyen komplikáció.

Lucnak egyre jobban tetszett a doktornő. Kedves és közvetlen volt a páciensekkel, és nem veszett ki belőle a tudásvágy.

– Tényleg nem látott még verő szíven végzett bypassműtétet? – kérdezte, amikor ebéd előtt összefutottak a folyosón.

– Nem. Az elődje mindig szív-tüdő géppel dolgozott. Teljesen le vagyok nyűgözve!

Kelly egy sor okos kérdéssel bombázta ebéd közben, amiket ő igyekezett a tőle telhető legpontosabban megválaszolni.

– Most már sokkal világosabban látok – jelentette ki a nő egy idő után. – Persze pillanatnyilag az a legfontosabb, hogy Peter Jefferson új esélyt kapott az életre.

– Még nem vagyunk túl a nehezén – bólintott Luc. – De nagyon remélem, hogy igaza van.

Néhány nap múlva Peter Jefferson az intenzívről visszakerült a kardiológiára. Amikor Kelly a pénteki vizit során benézett hozzá, a férfi elsírta magát.

– Olyan abszurd ez a helyzet! – panaszkodott. – Gazdasági igazgatóként hatalmas pénzüsszegek sorsáról döntöttem, most pedig itt ülök, és sírok, mint egy gyerek. Nem ismerem magamra! Még az ágyból is csak segítséggel tudok felkelni. Szerencsétlen öregember lett belőlem.

Kelly leült a férfi mellé, és megfogta a kezét.

– Egy ilyen beavatkozás után mindenki elesettnek érzi magát, Mr. Jefferson. Az elkövetkező napokban hol jobban, hol kicsit rosszabbul érzi majd magát, de a rehabilitáció biztosan segíteni fog. Higgye el, teljesen természetes a kétségbeesése. Egy ideig még gyengének fogja érezni magát, de aztán megerősödik, és fittebb lesz, mint azelőtt. Csak egy kis türelemre van most szüksége, Mr. Jefferson.

Ebben a pillanatban Luc is felbukkant a betegszobában.

– Jó reggelt! Gondoltam, benézek, mielőtt műteni kezdenék.

– Bocsánat... – mondta Mr. Jefferson a könnyeit törölgetve.

– Teljesen érthető, hogy furcsán érzi magát. Mondja csak, nem szokott sakkozni véletlenül?
– De igen.
– Nagyszerű, akkor szerzek egy sakk-készletet, és ebédszünetben játszunk egy partit. Lehet, hogy kések egy kicsit, attól függ, hogy alakul a műtét. De mindenképpen sakkozunk, és teázunk egyet.

– Nagyon köszönöm, Mr. Bianchi. Igazán kedves öntől – felelte Mr. Jefferson, és újra potyogni kezdtek a könnyek a szeméből.

– Akkor nemsokára látjuk egymást! – intett az orvos.

Kelly is felállt az ágy mellől.

– Nekem is mennem kell, de délután még benézek.

– Mit gondol, találok sakkot az osztályon? – kérdezte tőle Luc a folyosón.

– Talán a gyerekosztályon van a játékok között. Utánanézek. Milyen szendvicset szeretne? Hozok egyet a kantinból, úgyis útba esik.

– Bármilyet, köszönöm. Majd később kifizetem – felelte a férfi. – Jön az esti összejövetelre?

– Bowlingozni? Nem, ügyeletes leszek. És maga?

– Én igen. Gondoltam, jó alkalom arra, hogy jobban megismerjem a kollégákat.

– Így is van. Jó szórakozást!

– Köszönöm.

Bár Kelly kedvelte a kollégáit, az efféle összejöveteleket kifejezetten kerülte. Mindenki azzal nyaggatta, hogy menjen gyakrabban társaságba, ő azonban akkor érezte magát a legjobban, ha dolgozott, és tehetett valamit a pácienseiért.

Luc délelőtt egy idős asszonyt operált aorta aneurizmával. Az ebédszünetét Peter Jeffersonnal töltötte, délután pedig egy aortabillentyű-elégtelenségben szenvedő kamaszt kezelt, aki komoly légzési nehézségekkel küzdött.

Az esti bowlingozás kifejezetten jól sikerült, örült, hogy végre lazíthat egy kicsit. A kollégáktól megtudta, hogy Kelly általában kivonja magát az ilyen összejövetelektől. Luc azon tűnődött, vajon azért van-e így, mert a lány még mindig a férjét gyászolja. Mindenesetre elhatározta, hogy óvatosan ugyan, de megpróbál vele beszélni a témáról.

Legközelebb azonban csak hétfőn találkoztak.

– Milyen volt a sakkjátszma Mr. Jeffersonnal? – érdeklődött Kelly.

– Remek. Azt hiszem, örült, hogy elfoglalhatja magát. Viszont elkeserítette, hogy már néhány lépés után fáradtnak érezte magát.

– Beszélek vele, és újra elmagyarázom, mi vár rá a rehabilitáció során. Talán sikerül megnyugtatnom.

– Gondolom, itt is úgy zajlik a rehabilitáció, mint a hampsteadi kórházban. Személyre szóló mozgásprogramot dolgoznak ki a pácienseknek, akik így pontosan nyomon követhetik a fejlődésüket.

– Így van – bólintott Kelly. – Ezenkívül különféle szakemberek állnak a rendelkezésükre, sportolás közben pedig folyamatosan ellenőrzik a pulzusukat, vérnyomásukat, szívritmusukat.

– Jól hangzik. Elment végül vacsorázni a nővéréhez? Látta a babáról készült ultrahangfelvételt?

Kelly elővette a képet a pénztárcájából, és odanyújtotta a férfinak.

– Ha fiú lesz, Reubennek fogják hívni, ha lány lesz, Emmának.

– Na és tényleg volt ott egy barátjelölt is?

– De még mennyire! Susie soha nem adja fel. Mellesleg a srác tényleg szimpatikus volt, és nagyon megértően fogadta, amikor elmagyaráztam, hogy nem vele van a baj, hanem egyszerűen csak nem vágyom új kapcsolatra. – Kelly elfintorodott. – Sajnos a legjobb barátnőm hasonló akciót tervez a hétvégére. Lefoglalt egy asztalt az egyik pizzériában, és jegyeket vett egy stand-up előadásra. Mérget mernék venni rá, hogy véletlenül az egyetlen szingli pasi mellé szól a jegyem. Tudom, hogy jót akar, de... – Kelly elkeseredetten rázta a fejét. – Néha arra gondolok, hogy ki kellene találnom egy barátot, akkor talán végre békén hagynának.

Fiktív barát? Ez az ötlet nagyon közel állt ahhoz, amiről Luc fantáziált már hónapok óta. Ő egy kicsit tovább ment, és érdekházasságban gondolkodott.

- Hát akkor hajrá! Találjon ki magának egy barátot.

- Mit gondol, meddig működne a dolog? A családom mindenképpen találkozni akar majd vele. Nem kérhetek meg senkit arra, hogy játssza el a hősszerelmest.

Engem megkérhetne, gondolta Luc. Vagy talán majd én kérem meg őt. De előbb egy kicsit jobban meg kell ismernem...

- Szerintem nem lehetetlen, hogy talál valakit, akinek szintén jól jön ez a szereposztás.

- Gondolja?

Luc szíve hevesebben kezdett verni. Lehet, hogy a lány mindjárt megkérdezi, megtenné-e neki ezt a szívességet?

De Kelly csak annyit mondott, hogy még átgondolja a dolgot. Remélhetőleg nem lesz elutasító, ha Luc majd előáll a javaslatával.

2. FEJEZET

A következő hetekben bebizonyosodott, hogy remekül együtt tudnak működni a páciensek érdekében. Luc nagyra becsülte a lány szakértelmét, és lenyűgözte a személyisége is. Kellyből a legnehezebb helyzetekben is megnyugtató nyugalom és derű áradt. Egyszerűen jobb kedvre derült a társaságában.

Más körülmények között már randira hívta volna, de mivel Kelly maga mondta, hogy a férje halála után két évvel még mindig nem érzi úgy, hogy készen állna egy újabb kapcsolatra, inkább visszafogta magát.

Vasárnap délután telefonhívás érkezett a nővérétől.

– Minden rendben, Elle? – kérdezte Luc, mert a húga hangja feszültnek tűnt.

– Igen... – vágta rá a lány, de nem túl meggyőzően. – *Babbo* nyugalomra vágynak. Tegnap azt mondta nekem, hogy jövőre mindenképpen vissza akar vonulni.

Más szóval: Umberto ő királyi felsége azt várja az egyetlen fiától, hogy adja fel a sebészi karrierjét, és foglalja el a trónt, amelynek ő az egyetlen örököse. Ketyeg az óra, Lucnak lépnie kell.

– Azt akarod virágnyelven a tudomásomra hozni, hogy most azonnal haza kellene utaznom?

– Nem, csak azt akartam, hogy tudd, mi a helyzet. De az az érzésem, hogy apa hamarosan haza fog rendelni, hogy személyesen beszéljen veled – intette Eleonora.

Luc felsóhajtott. Más emberek az ő korában szívesen mennek látogatóba a szüleikhez. De az ő találkozásai nem arról szólnak, hogy jól kibeszélik magukat, finomakat esznek és nagyokat nevetnek. Az apja ilyenkor kizárólag arról papol, milyen szerepet kell vállalnia a fiának a királyság jövőjében, és ez előbb-utóbb veszekedéshez vezet.

– Elle, mindketten nagyon jól tudjuk, hogy te sokkal alkalmasabb vagy erre a feladatra, mint én. Ráadásul te vagy az elsőszülött. Nevetséges, hogy a 21. században még mindig ott tartunk, hogy másodszülöttként én vagyok a trónörökös, csak azért, mert Y kromoszómával születtem!

– Márpedig ez a helyzet – mondta a nővére rezignáltan.

– Akkor itt az ideje, hogy változtassunk a dolgokon. Apának modernizálnia kell a monarchiát.

– Nem szeretem, amikor vitatkoztok – sóhajtott fel Eleonora.

– Elle, én szívsebész vagyok. A fél életemet azzal töltöttem, hogy kitanuljam ezt a szakmát, ráadásul jó vagyok benne! El sem tudok képzelni ennél értelmesebb és értékesebb munkát! Még néhány évig mindenképpen itt akarok maradni, hogy még több tapasztalatot szerezzek. Később majd nyitok egy szívklínikát Bordimigliában, ami világszínvonalú lesz.

Luciano már rég elhatározta, hogy a klinikát a barátjáról, Giacomóról fogja elnevezni, hogy a neve örökre fennmaradjon.

– Giacomo nagyon büszke lenne rád – mondta Eleonora, mintha csak kitalálta volna a gondolatait. – A szülei is nagyra értékelik a munkádat.

A saját szülei viszont azt várják tőle, hogy mondjon le a sebészetről a királyság kedvéért. Luc azonban meg volt győződve róla, hogy sebészként sokkal inkább a hazáját szolgálja, mint királyként.

– Ki nem állhatom a protokollt, Elle. Királyként már az első héten egy rakás megengedhetetlen hibát követnék el. Te viszont született diplomata vagy.

Ennek ellenére sajnos még a nővére sem tudta rávenni az apjukat, hogy változtasson a hagyományos trónöröklési renden.

– Felesleges energiát pazarolnunk olyasmire, aminek a megváltoztatása nem áll módunkban, Luc – felelte a nővére. – Ez egy veszett ügy.

Talán mégsem teljesen, gondolta a férfi, és elhatározta, hogy haladéktalanul beszél Kellyvel. Nagyon remélte, hogy a doktornő nem fogja visszautasítani az ajánlatát.

– Bízd rám a dolgot – mondta Eleonorának.

– De ne vitatkozz *babbóval*!

– Megegyeztünk. *Mamma* és *Giu* is utálják, ha veszekszünk. És persze én sem lelem benne örömet.

Luc témát váltott, és Eleonora gyerekeiről érdeklődött. A beszélgetés végére Elle hangja jóval felszabadultabban csengett.

Luc átolvasta az aktát, amelyet a királyi PR-csapat állított össze Kellyről a kérésére. Semmi olyasmiről nem volt a lány életében, amibe a bulvársajtó beleköthetne. Ha nyilvánosságra hoznák a kapcsolatukat, eleinte hatalmas figyelem vetülne rájuk, de idővel lecsillapodnának a kedélyek. Luciano Bianchi túl komoly és unalmas alak volt ahhoz, hogy a lapok címlapján szerepeljen.

Úgy döntött, hogy már hétfőn beszélni fog Kellyvel.

Hétfőn reggel Luc első páciense Maia Isley volt, aki Marfan-szindrómában szenvedett. Ez egy nagyon ritka, genetikai eredetű kötőszöveti betegség, amelynek tünetei sokfélék lehetnek az ízületi fájdalmaktól a szemproblémáig. Mivel ez a rendellenesség aortatágulathoz is vezethet, a páciensek rendszeres időközönként szívultrahangos vizsgálaton vesznek részt. A vizsgálatot Kelly végezte, Luc pedig összehasonlította az eredményt az előző félévivel.

– Hogy érzi magát, Mrs. Isley? – kérdezte a fiatal nőt.

– Jól. Bár az ön arckifejezéséből arra következtetek, hogy nem túl rózsás a helyzet.

– Gondolom, tökéletesen tisztában van a betegségével járó kockázatokkal – bólintott Luc. – Bizonyára tudja, hogy ha túlságosan kitágul az aortája, a vér visszafolyhat a szívébe. Ilyenkor heves szívdobogás és légzési nehézségek léphetnek fel.

– Nem éreztem semmi ilyesmit – jegyezte meg a fiatal nő.

– A másik veszély, hogy az aorta megreped.

– Abba belehalnék, igaz?

– Nagy valószínűséggel igen. Sajnos az elmúlt fél évben tovább tágult az aortája, ami azt jelenti, hogy műtetre van szükség ahhoz, hogy elkerüljük a repedés veszélyét – magyarázta Luc. – Három lehetőség közül választhatunk. Megkérdezhetem, hogy szeretne-e valamikor gyermeket vállalni?

– Igen, szeretnék, de a férjem nagyon aggódik. Az kevésbé aggasztja, hogy a gyerekeink örökölhetik a Marfan-szindrómát, mivel az mesterséges megtermékenyítéssel és prenatális diagnosztikával kiküszöbölhető. Inkább azért aggódik, mert azt olvasta, hogy a Marfan-szindrómás nők számára nagy kockázattal jár a terhesség, ilyenkor ugyanis nagyobb az esélye az aortarepedésnek.

– Teljesen megértem a férje aggodalmát. Az operációval ezt a problémát is meg tudjuk oldani.

Luc rajzolni kezdett.

– Az egyik lehetőség az, hogy az aorta egy részét és a szívbillentyűt kicseréljük. Ez egy jól bevált, biztonságos beavatkozás, de időnként előfordul, hogy mellékhatásként vérrög képződik. Ezért a műtétet követően egész életében vérhígító gyógyszert kell szednie.

– Ettől még vállalhatnék gyereket?

– Természetesen. A terhesség alatt az orvos olyan vérhígítóra állítaná át, ami nem jut be a placentába – magyarázta az orvos. – A másik lehetőség, hogy csak az aortát pótoljuk, a szívbillentyűt nem. Ezt aortabillentyű-megtartó műtétnek is nevezik. Ennek nagy előnye, hogy nem kell vérhígítót szednie, a hátránya viszont az, hogy négyből egy esetben a műtétet húsz éven belül meg kell ismételni.

– És mi a harmadik opció?

– Egy vadonatúj eljárás, amelynek során úgy mond becsomagoljuk az aortáját.

– És ez megvédi attól, hogy megrepedjen?

– Pontosan. Megakadályozza, hogy az aorta tovább táguljon, így a repedés, valamint a billentyűelégtelenség kialakulását is meggátolja. Kevésbé invazív beavatkozás, mint a másik kettő, de teljes altatásban végezzük, és fel kell nyitni hozzá a mellkast. Ha gyerekeket szeretne, akkor talán ez a legjobb megoldás, de tény, hogy még nagyon új, kevésbé bejáratott eljárás.

– Hogy történik pontosan ez a „becsomagolás”?

– Először is CT-felvétel készül, majd ennek alapján megalkotjuk az aorta 3D-s modelljét. Ezt

kinyomtatjuk, így egy tökéletesen hozzáillő protézist tudunk készíteni.

– 3D-s nyomtatóval? Nem semmi! – ámult el Maia. – Hány ilyen műtetet csináltak már?

– Ön lenne a második ilyen páciensem, és az első ebben a kórházban. Ha úgy dönt, hogy ezt a lehetőséget választja, akkor felkérem az egyik régi kollégámat, hogy asszisztáljon az operáció során. De akár az is előfordulhat, hogy az előző munkahelyemen műtjük meg.

– Beszélhetek a férjemmel, mielőtt döntenék?

– Természetesen. Mi lenne, ha legközelebb eljönne magával a férje is? De addig is adok önnek néhány prospektust, ezekből is tájékozódhatnak.

– Köszönöm. Hajlok arra, hogy a legmodernebb megoldást válasszam, még ha nincs is sok tapasztalatuk ezzel kapcsolatban.

– Találkozzunk a jövő héten újra, addig még gondolkodhat, és a férjével is megbeszélheti a dolgot.

Miután véget ért a rendelés, az orvos megkereste Kellyt.

– Van kedve együtt ebédelni velem? Kíváncsi volnék a véleményére az egyik pácienssel kapcsolatban.

– Persze – mosolygott rá a lány kedvesen.

– Mi lenne, ha kint ennénk meg a szendvicsünket a parkban?

– Remek ötlet!

Amikor letelepedtek a padon, Luc először is megköszönte a lánynak, hogy elvégezte Maia Isley-n a szívultrahang-vizsgálatot.

– Nagyon szívesen megnézném a műtetet – mondta Kelly. – Már rengeteget hallottam erről az új eljárásról, de persze még sosem láttam ilyet.

– Maga nagyon elkötelezett orvos – mosolyodott el Luc. – Fontosnak tartja, hogy minden követ megmozgasson a páciensei érdekében.

– Szeretem a munkámat – bólintott a lány.

Lucnak eszébe jutott, hogy talán most kellene szóba hoznia a tervét.

– Azt hiszem, remek segítőtársai lehetünk egymásnak.

– Igen, én is így gondolom. Jövő héttől lesz egy kardiológusjelöltem, akinek a képzéséért én felelek. Jó lenne, ha körülnézhetne magánál a műtőben. Cserébe én is szívesen látom a maga sebészjelöltjét, ha kíváncsi a katéteres laborban folyó munkára.

– Jó ötlet, köszönöm. Bár én valami egészen másra gondoltam, amikor a kölcsönös segítségnyújtást említettem. – Luc a lány szemébe nézett, mielőtt folytatta. – A múltkor azt mondta, hogy néha legszívesebben kitalálna magának egy barátot, hogy az ismerősei békén hagyják. Nekem még ennél is többre lenne szükségem: meg kellene nősnöm. Eszembe jutott, hogy ha összeházasodnánk, az mindkettőnk gondjait megoldaná.

Kelly zöld szeme elkerekedett.

– Tessék? De hát ez örültség!

– Elnézést az ügyetlen megfogalmazásért.

Luc tökéletesen megértette a lány reakcióját. Első hallásra tényleg eszement ötletnek tűnt, de volt benne ráció.

– Nem arról van szó, hogy ezt a különös módját választottam az udvarlásnak, Kelly. Színtiszta érdekházasságról beszélek, érzelmek nélkül.

– Maga a bordimigliai uralkodóház trónörököse. Bizonyára nem vehet feleségül akárkiket. Egyáltalán, miért kell megnősnöm? És miért gondolja, hogy én vagyok a megfelelő jelölt erre a kísérletre?

– Igaza van, a feleségemnek tényleg arisztokrata családból kellene származnia, legalábbis a szüleim szerint. Az a gond ezzel többek között, hogy aki királynő akar lenni, az nem szívesen megy hozzá egy szívsebészhez.

Luc nem a levegőbe beszélt. Saját bőrén tapasztalta meg ezt a konfliktust, és nem szívesen emlékezett vissza rá.

– Márpedig én szívsebész vagyok, és az is akarok maradni – jelentette ki.
– Van választási lehetősége? – ráncolta a homlokát a lány. – Maga az egyetlen trónörökös, ha jól tudom.

– Igen, elvileg ez a helyzet. Apám azonban királyként megtehetné, hogy változtat az öröklési renden. Két lánytestvérem van, Eleonora és Giulia. Elle, az idősebbik, tökéletes királynő volna. Remekül bánik az emberekkel, mindenkiel szót ért. Ráadásul nagyon okos és vállalkozó szellemű.

– És szívesen vállalná a feladatot?

– Igen. Ő maga is úgy gondolja, hogy alkalmasabb rá, mint én. Igazság szerint már most is magára vállal egy csomó olyan kötelezettséget, ami hagyományosan az én dolgom lenne. És környezetvédelmi tanácsadóként is komoly szolgálatot tesz Bordimigliának – magyarázta Luc.

– Nem hiszem, hogy csak azért, mert fiúnak születtem, mindenképpen nekem kell követnem apánkat a trónon. Arról nem is beszélve, hogy politikusként feleannyira sem lennék jó, mint sebészként. Nem arról van szó, hogy ki akarok bújni a felelősség alól, de meg vagyok győződve róla, hogy orvosként sokkal inkább hasznára lennék a hazámnak. Ha apám törvénybe iktatná, hogy a visszavonulása után a legidősebb gyermeke követi a trónon, függetlenül attól, hogy milyen nemű, mindenki jobban járna. Elle lehetőséget kapna arra, hogy megvalósítsa az előremutató terveit, én pedig a szívsebésznek szentelhetném az életemet. Ezt szeretném elősegíteni azzal, hogy megnősülök.

– Ha feleségül venne egy hétköznapi nőt, akkor nem lehetne király?

– A házasság önmagában nem oldaná meg a problémát. De azt hiszem, ha feleségül vennék egy orvost, a szüleim jobban megértenék, mennyire fontos nekem a munkám.

Luc tudta, hogy a lány ugyanolyan munkamániás, mint ő. Talán csábítóbb lenne számára az ajánlat, ha összekapcsolná egy másik lehetőséggel.

– Tudja, az a tervem, hogy szívkörházát alapítok Bordimigliában. Szükségem lesz elhivatott kardiológusokra, akik a jövő nemzedék képzésében is részt tudnak venni. Szívesen látnám magát is a csapatomban.

– Engem? – kapta fel a fejét meglepetten Kelly. – De még mindig nem értem, miért gondolja, hogy én vagyok a legmegfelelőbb feleségjelölt.

– Mert maga is orvos, és ezért megérti, hogy sokat dolgozom. És mert ez az ajánlat magának is előnyös. Ha férjhez megy, a családja és a barátai nem nyaggatják többé azzal, hogy mikor talál már párt magának.

Kelly egy ideig némán meredt a férfira. Tényleg komolyan gondolja ezt az örültséget?

Bordimiglia hercege épp az imént kérte meg a kezét, hogy ezzel a látszatházassággal győzze meg a szüleit arról, hogy tényleg sebészként szeretné leélni az életét.

– De hiszen alig ismerjük egymást! Még egy hónapja sincs, hogy együtt dolgozunk. Bordimiglia hercegéről akad néhány információ az interneten, de maga nem tud rólam semmit. Ennyi erővel akár sorozatgyilkos is lehetnék.

– De nem az – mondta Luc, miközben kissé elpirult.

– Csak nem nyomozott utánam? – esett le a tantusz a lánynak.

– Bevallom, utánanéztam a múltjának. De ez alatt a rövid idő alatt is kiderült számomra, hogy rendkívül intelligens és melegszívű ember, és persze kitűnő kardiológus.

Kellynek fogalma sem volt, hogyan reagáljon. Számára a házasság komoly dolog volt, Luc viszont úgy beszélt róla, mint valami üzleti tranzakcióról.

– Én úgy látom, hogy egy cipőben járunk – folytatta a férfi. – Mindketten jól járnánk ezzel a megoldással.

– Nem mehetek feleségül magához, Luc. Mi a helyzet a szerelemmel?

– Ebben az esetben nincs szükség szerelemre. Ez színtiszta érdekszövetség, amelynek az a célja, hogy nyugodtan élhessük tovább az életünket, anélkül hogy bárki beleavatkozna a magánügyeinkbe.

– És ha valamelyikünk szerelmes lesz valakibe?

– Akkor szép csendben elválunk.

Kelly még mindig nem tért magához.

– Annak idején azért mentem hozzá Simonhoz, mert szerelmes voltam belé. Nem tartanám tisztességesnek, hogy feleségül menjek valakihez, akit alig ismerek.

– Kérem, ne mondjon kapásból nemet. Hagyjon magának egy kis időt, gondolja át alaposan. Csupán látszatházasságról lenne szó, nem járna semmiféle kötelezettséggel. Megegyezhetünk valami időkorlátban is. Hat hónap talán elég lesz arra, hogy a családtagjai és a barátai megnyugodjanak, és ennyi idő alatt én is el tudom érni, hogy Elle kerüljön a trónra helyettem.

– És ha letelik a fél év? Mi történik azután?

– Szétköltözünk vagy elválunk. Ha velem jön Bordimigliába, és munkát vállal az új kórházban, akkor tovább is együtt maradhatunk. Természetesen szabadon dönthet arról, mit szeretne.

Kellyt vonzotta a lehetőség, hogy egy szupermodern kórházban képezze ki a jövő kardiológusait, ráadásul egy ismeretlen országban. Izgalmas kalandnak tűnt, jó alkalomnak arra, hogy lezárja a múltat, és gyökeresen megváltoztassa az életét.

– Hogy képzeled ezt a házasságot a gyakorlatban?

– Természetesen együtt kellene élnünk. Nagy házam van, lehetne saját lakosztálya. – A férfi egy pillanatra elhallgatott. – Megértem, hogy nem tud azonnal választ adni – mondta végül. – Csak annyit kérek, hogy gondolja át alaposan. Legjobb lenne, ha megbeszelné a dolgot valakivel, akiben megbízik. Egy hét múlva aztán újra leülünk, és eldöntjük, mi legyen.

Kelly majdnem biztos volt benne, hogy egy hét múlva is ugyanazt fogja gondolni, mint most. De Luc a segítségét kérte, és nem akarta kapásból elutasítani. Azt is tudta, hogy Susie-val nem beszélhet erről, mert a nővére csak még jobban aggódna miatta, mint eddig. Viszont a legjobb barátnőjét, Angelát beavathatja. Még az is lehet, hogy neki eszébe jut valami jó megoldás.

A következő napokban elég gyakran találkoztak. Pénteken együtt ebédeltek, de Luc nem hozta szóba a házasság témáját, hanem a diákéveiből származó vicces történetekkel szórakoztatta Kellyt.

Minél több időt töltöttek együtt, a lány annál jobban érezte magát. Simon halála óta most először örült igazán az életnek. Lehet, hogy Luc tényleg segíthet abban, hogy le tudja zárni a múltat. És talán ő is segíthet a férfinak.

Szombat estére meghívta a barátnőjét vacsorára. Angela kedvenc étele volt a menü, curry édesburgonyával és feketebabbal. Szegény lány majdnem félrenyelt, amikor Kelly beszámolt neki Luc javaslatáról.

– Ezt nem hiszem el! Oké, a szuperkórház Bordimigliában nem hangzik rosszul, na de hozzámenni valakihez, akit alig ismersz... Ez örültség!

– Tudom. Ugyanakkor elegendő van abból, hogy mindenki a magánéletemmel van elfoglalva, és lassan az összes rokonom és ismerősöm felcsap házasságközvetítőnek. Beleértve téged is.

– Kel, Simon már két éve halott. Nagyon szeretett téged, és biztosan nem akarná, hogy...

– ...hogy apácaként éljem le az életemet, tudom – vágott közbe Kelly. – Már ezerszer megbeszéltük, Ange. De mit csináljak, ha eddig nem találkoztam egyetlen olyan pasival sem, aki csak megközelítőleg is akkora hatással lenne rám, mint Simon?

Hogy Luc iránt mit érez, azt most inkább nem akarta elemezni.

– Simonba sem első pillantásra lettél örülten szerelmes – emlékeztette a barátnője. – Fokozatosan alakultak ki az érzelmek közöttetek. Simon miért akar látszatházasságot kötni?

– Nagyjából ugyanazért, amiért én. Amikor előállt az ötlettel, teljes képtelenségnek tartottam. De minél többet gondolkodom rajta, annál inkább hajlok rá, hogy igent mondjak.

– Nem mehatsz hozzá valakihez, akit nem szeretsz, Kel! – tiltakozott a barátnője. – Arról nem is beszélve, hogy egy hercegről van szó. Az újságírók folyton a nyomodban lesznek, erre gondoltál már?

– Semmi olyasmi nincs az életemben, ami érdekes lehetne a bulvársajtó számára. Túlságosan unalmas vagyok ahhoz, hogy az újságírók rám pazarolják az idejüket.

– Hát, nem tudom – rázta a fejét Angela. – És mi a helyzet Luc családjával? Szerinted hogyan reagálnának a házasságotokra?

– Luc meg akarja győzni a szüleit arról, hogy a nővére sokkal alkalmasabb az uralkodói szerepre, mint ő. Eleonora szívesen állna az ország élére, tele van tervekkel, hogyan tehetné jobbá és sikeresebbé a hazáját.

– Hm. – Angelát nem győzték meg a hallottak. – Biztos vagyok benne, hogy Luc szülei nem lesznek boldogok a fiuk húzásától. A viták pedig óhatatlanul a nyilvánosság előtt zajlanak majd, hiszen mégiscsak királyi családról van szó. Nekem ez az egész örökségnek tűnik – ráncolta a homlokát. – Nem hallgatsz el előlem valamit? Lehet, hogy már együtt is vagytok?

– Együtt *dolgozunk*, Ange. Nagyon szimpatikus, ahogy Luc az asszisztensekkel és a betegekkel bánik. Az is tetszik, hogy szenvedélyesen szereti a munkáját. Olyan új módszerekkel kísérletezik, amikről a mi kórházunkban sokan még nem is hallottak. Rengeteget tanulok tőle.

– Szóval hozzá akarsz menni egy idegenhez, csak mert...

– Egy kollégához – vágott a szavába Kelly. – És csak papíron leszek a felesége.

– Ezt senki sem fogja bevenni, Kel.

– Úgy érted, azt fogják hinni, hogy a pénze miatt megyek hozzá?

– Nem. Senki nem feltételezne rólad ilyesmit, aki egy kicsit is ismer. Arra gondolok, hogy senki sem fogja érteni, miért mész hozzá hirtelen valakihez, akit csak pár hete ismersz. Annyira szeretted Simont! Hogy mehetsz bele ezek után egy teljesen érzelemmentes kapcsolatba?

– Azt is gondolhatják, hogy elő látásra egymásba habarodtunk. Viharos szerelmi románc a szívsebész herceg és a fiatalon megözvegyült kardiológus között.

– Szóval erről van szó! Valójában nagyon is kedveled őt!

Kelly elvörösödött.

– Úgy érzem, mintha ezzel becsapnám Simont. Egyébként pedig Luc úgysem viszonozza az érzéseimet.

– Ha arról akarja meggyőzni a szüleit, hogy nem alkalmas az uralkodásra, akkor inkább olyan nőt kellene feleségül vennie, aki teljesen összeegyeztethetetlen a királyi családdal. Egy modern Wallis Simpsonra gondolok.

– Azért akar orvost elvenni, hogy ezzel is világossá tegye a szülei számára, mennyire fontos neki a hivatása. Szívességet teszünk egymásnak.

– De ez örültetés!

– Találkoznod kellene vele, talán akkor máshogy látnád a dolgot.

– Nagyon úgy tűnik nekem, hogy már döntöttél. Kel, iskolás korunk óta te vagy a legjobb barátnőm, nagyon fontos vagy nekem! Félek, hogy ez a furcsa házasság csak szenvedést okoz majd neked. Pedig már eddig is épp eleget szenvedtél.

– Luc éppen egy új eljárást próbál ki, amellyel a hipertrófiás kardiomiopátiában szenvedő betegekben segíthet. Talán Jake és Summer is részt vehet a kísérleti kezeléseken – magyarázta Kelly. – Én pedig nagyon szívesen vennék részt a bordimigliai kardiológusok képzésében. Luc igazán nagyszerű ember. Biztos vagyok benne, hogy soha nem okozna fájdalmat nekem. Egyszerűen csak baráti szívességet teszünk egymásnak.

Angela átölelte a barátnőjét.

– Eszement szívességet. Kérlek, Kelly, gondold át még egyszer. Készíts egy listát az előnyökről és a hátrányokról. Semmiképp se dönts elhamarkodottan. Attól félek, hogy ez az egész nagyon rosszul is elsülhet.

Kelly egész hétvégén Luc javaslatán rágódott. Angela félelmei jogosak, ugyanakkor ez a látszatházasság tényleg megkönnyítheti az életét.

Hétfő délelőtt még mindig nem tudta, milyen választ adjon a férfinak.

– Együtt ebédelünk? – kérdezte Luc még az ügyelet megkezdése előtt.

– Mi lenne, ha inkább meghívnám vacsorára? Nálam mégis nyugodtabban beszélgethetünk, mint itt a kantinban.

– Jó ötlet. Hányra menjek?

– Fél nyolcra.

Kelly megadta a címét.

- Mit vigyek? Vöröset vagy fehéret?
- Fehéret – vágta rá a lány mosolyogva.

Csak utólag jutott eszébe, hogy elég merész dolog egy hercegnek főzni. Luc bizonyára Michelin-csillagos csodakajákhoz van szokva. Aztán úgy döntött, hogy nem fogja ezzel stresszelni magát. Luc az ő számára nem herceg, hanem kolléga.

Munka közben szerencsére nem volt ideje a magánügyein tépelődni. A kórházból egyenesen a szupermarketbe ment, hogy megvegye a vacsora hozzávalóit: lazacot, lencsét, sárgarépát, spenótot, gyömbért, citromot és omlós kekszet. Görög joghurt és bogyós gyümölcs még volt a hűtőjében.

Pontban fél nyolckor szólalt meg a csengő. Luc egy csokor virággal és a beígért üveg fehérborral érkezett.

- Ó, ez gyönyörű! – vette át a virágokat Kelly. – Bordimigliai bort hozott?
- Igen, fehér pinot noir az egyik családi birtokunkról.
- Nincs szüksége parkolókártyára? Vagy taxival jött?
- A sofőröm hozott el. Megköszönöm, ha odaadja a kártyát, Gino odakint vár rám. Hát persze, Bordimiglia hercege nyilván sehová sem mehet egyedül.
- Ó, nem jutott eszembe, hogy három személyre főzzek. De ha még felteszek egy kis zöldséget...
- Ne aggódjon, Gino hozott magával szendvicset és innivalót.
- Azért csak kérdezze meg tőle, nem akar-e velünk enni, ha leviszi neki a parkolókártyát. Luc pár perc alatt megfordult.

- Gino nagyon köszöni a meghívást, de azt mondja, megelégszik a szendvicsével.
- Legalább egy kávét főzhetek neki?
- Azt biztos nem utasítja vissza. Feketén szereti, cukor nélkül.
- Látom, jól ismeri az embereit.
- Én is szoktam kávét főzni nekik.
- Furcsa érzés lehet, hogy az élete szinte minden pillanatban a nyilvánosság előtt zajlik – jegyezte meg a lány.

Luc megvonta a vállát.

– Nem ismerek másmilyen életet. De tulajdonképpen két életem van. Luc Bianchi, a szívsebész és Luciano herceg, a trónörökös. Nem csoda, hogy gyakran kerülök két szék között a pad alá. Azok a nők, akiknek a herceg életstílusa tetszik, nem igazán tudnak mit kezdeni az elfoglalt szívsebésszel. Akik pedig a szívsebészt kedvelik bennem, hallani sem akarnak a leendő királyról. – Luc felsóhajtott. – Amíg nem tisztázom apámmal a helyzetet, magam sem tudom, ki is vagyok valójában. Ezért sem volna tisztességes, ha bármilyen kapcsolatba belemennék, hiszen nem tudom garantálni, hogy a párom végül azt az éneket kapja, amelyikhez vonzódik.

– Ezért találta ki az érdekházasságot – bólintott a lány. Közben elkészítette a kávét Ginónak, és kinyitotta a kekszes dobozt. – Vigyen neki néhány sütit is a kávé mellé – mondta a férfinak.

- Maga nagyon kedves, Kelly – jegyezte meg Luc.
- Ugyan, ennyit bárki megtenne a helyemben – hárította el a lány a dicséretet.

A férfi arcáról lerítt, hogy nem ért vele egyet. Amikor néhány perccel később visszatért, elismerően felkiáltott.

- Hú, de finom illatok terjengnek!
- Citromos gyömbérben marinált sült lazacot készítettem répás-spenótos lencsével.
- Istenien hangzik, ráadásul igazi szívbarát vacsora. De hát mit is várhatna az ember egy kardiológustól – mosolyodott el Luc.

– Nem tartozom azok közé, akik mediterrán étrendet prédikálnak a pácienseiknek, miközben rostszegény és zsírdús gyorskajákkal tömik magukat. És azt sem gondolom, hogy az egészséges ételek unalmasak.

- Azt látom. Segíthetek valamiben?
- Kinyithatja a bort.